

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Naróg

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2013r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania Zakładu (...) Sp. z o. o. w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o naruszenie zbiorowych interesów konsumentów i nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania Zakładu (...) Sp. z o. o. w W. od Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 30 czerwca 2011 roku Nr (...)

1. Uchyła zaskarżoną decyzję w całości,

2. Zasądza od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na rzecz Zakładu (...) Sp. z o. o. w W. kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 czerwca 2011 r. Nr (...) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK, pozwany) po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu przeciwko Zakładowi (...) Spółka z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., uznał za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz określony w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) praktykę polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej przez Zakład (...) Spółka z o.o., na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy i Miasta W. poprzez uzależnianie dokonania odbioru wybudowania przyłącza wodociągowego, a w konsekwencji zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z inwestorem budującym przyłącze wodociągowe, od przeprowadzenia mikrobiologicznego badania wody z przyłącza wodociągowego lub poniesienia kosztów takiego badania przez inwestora w cenie przyłącza wybudowanego przez Zakład (...) Spółka z o.o. i nakazał zaniechania jej stosowania – pkt I decyzji.

W pkt II decyzji Prezes UOKiK nałożył na Zakład (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W., karę pieniężną w wysokości 3.628,00 zł, z tytułu naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w pkt I sentencji decyzji.

W pkt III decyzji Prezes UOKiK postanowił obciążyć Zakład (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W., kosztami postępowania w sprawie stosowania praktyk ograniczających konkurencję oraz zobowiązał przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi UOKiK kosztów postępowania w kwocie 36,70 zł.

Od powyższej decyzji Zakład (...) Sp. z o.o. w W. (Spółka, powód) wniósł odwołanie.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie art. 9 ust. 1 i art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów
2. błędy w ustaleniach faktycznych, które miały wpływ na wynik decyzji.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji, odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej oraz umorzenie postępowania,

Powód wniósł o rozpoznanie sprawy także pod jego nieobecność.

W uzasadnieniu odwołania powód podniósł, iż Spółka nie naruszyła żadnego przepisu prawnego, który umożliwiłby postanowienie jej zarzutu dotyczącego naruszenia przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów. Powód podniósł, iż Prezes UOKiK w swojej decyzji twierdził, że obowiązek badania jakości wody na przyłączy lub jakości wody z instalacji wewnętrznej odbiorcy usług spoczywa wyłącznie na Spółce, ale nie wskazał przepisu prawnego, z którego taki obowiązek wywodzi. Zdaniem powoda, z ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i z rozporządzenia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. z 2007 r., Nr 61, poz. 471), nie wynika obowiązek prowadzenia badania jakości wody na przyłączy wodociągowym, ani tym bardziej na budowanym odcinku przewodu nie włączonym do czynnej sieci wodociągowej.

Zdaniem Spółki, nie różnicuje ona pozycji prawnej podmiotów, które zamierzają prowadzić usługi w zakresie zaopatrzenia w wodę, jak również nie różnicuje pozycji innych inwestorów, którzy wykonują przyłącza nieruchomości do sieci wodociągowej, bowiem zarówno Spółka jak i każdy inny wykonawca zobligowany jest stosować się do technicznych warunków umowy i w ramach tego obowiązku przed odbiorem końcowym przeprowadzić badanie bakteriologiczne wody. Obowiązek taki wynika w ocenie powoda z Normy Polskiej PN-B-10725 „Wodociągi. Przewody zewnętrzne. Wymagania i badania”, która określa wymagania i badania przy częściowych i końcowych odbiorach technicznych przewodów wodociągowych. Spółka nie uzależnia zatem zawarcia umowy na budowę przyłącza od wykonania badań bakteriologicznych wody, lecz jedynie egzekwuje wymogi wskazane przez przepisy normalizacyjne.

Spółka podniosła, iż zasada swobody umów pozwala na układanie praw i obowiązków stron według ich uznania, o ile cel umowy nie sprzeciwia się właściwości stosunku prawnego, ustawie lub zasadom współżycia społecznego. Zdaniem powoda, ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę nie reguluje sprawy badania jakości wody w przypadku budowy przyłącza, a zawieranie umowy odbywa się zgodnie z art. 6 w/w ustawy. Spółka ma więc prawo wprowadzić do umowy wymóg badania bakteriologicznego wody w przyłączy.

Prezes UOKiK nie wskazał zagrożeń dla funkcjonowania rynku w zakresie budowy przyłączy oraz potencjalnych zagrożeń dla tego rynku, powołując się ogólnie na zagrożenie po stronie popytu lub podaży. W postępowaniu wyjaśniającym, zdaniem Spółki, nie udowodniono ani jednego przypadku odstąpienia od umowy lub jej zerwania z powodu wymogu bakteriologicznego badania wody, nie wykazano także o ile spadła podaż usług. Spółka podkreśliła, że umowa o wykonanie przyłącza oraz umowa o zaopatrzenie w wodę są odrębnymi umowami i w przypadku tej drugiej nigdy nie istniał obowiązek wykonania jakichkolwiek badań wody. Część osób, które wykonują budowę przyłącza, nie ubiegają się później, z różnych względów, o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę. Wobec tego zarzut dotyczący umowy o zaopatrzenie w wodę jest bezzasadny.

Powód podniósł, iż badanie bakteriologiczne wody w sieci wodno – kanalizacyjnej leży w interesie publicznym, tak więc zarzut dotyczący naruszenia interesu publicznego jest nieuzasadniony. Spółka twierdziła, że gdyby wliczyła cenę badania bakteriologicznego wody w taryfę zbiorowego zaopatrzenia w wodę, wyższa cena wody dotknęłaby wszystkich odbiorców, a takie działanie byłoby sprzeczne z interesem publicznym. Spółka wskazała, że działa w interesie publicznym i musi zapewnić dostawę wody o odpowiedniej jakości zdrowotnej, ale nie jest wyposażona w środki prawne, które umożliwiłyby zapewnienie właściwej jakości wody podczas budowy przyłącza. Zawsze istnieje ryzyko, że potencjalny odbiorca budujący przyłącze może doprowadzić do skażenia wody w sieci. Temu ryzyku ma zapobiegać uznana dobra praktyka i zasady wiedzy technicznej, które zapewniają bezpieczeństwo użytkowania,

odpowiednie warunki higieniczne i zdrowotne oraz warunki użytkowe zgodnie z przeznaczeniem. Stosując wymóg badania bakteriologicznego wody, Spółka działa więc nie dla zysku, lecz w interesie społecznym w celu zapewnienia konsumentom wody o odpowiedniej jakości zdrowotnej.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UOKiK wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Według pozwanego zarzuty i wnioski przedstawione w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny.

Zakład (...) Spółka z o.o. jest spółką prawa handlowego i działa na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...). Jednocześnie spółka jest przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków i posiada zezwolenie na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Przedmiotem działania Spółki jest ujmowanie i zbiorowe dostarczanie wody oraz zbiorowe odprowadzanie i oczyszczanie ścieków. Obszarem działalności Spółki objętym w/w zezwoleniem jest Gmina i Miasto W.. Spółka jest zobowiązana do prowadzenia działalności na zasadach określonych w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę w zbiorowym odprowadzeniu ścieków oraz na warunkach ustalonych w przepisach wykonawczych do ustawy. Ponadto wykonuje ona instalacje wodno – kanalizacyjne, w tym buduje przyłącza wodociągowe i wodociągowo – kanalizacyjne.

Obowiązująca na terenie Gminy i Miasta W. Taryfa opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzania ścieków oraz ustalania dopłat do taryfowych grup odbiorów usług w zakresie odprowadzania ścieków, przyjęta w dniu 26 czerwca 2009 r. Uchwałą Nr (...) Rady Gminy i Miasta w W. ustala jedynie opłaty (ceny) za dostarczoną wodę i odprowadzenie ścieków, w podziale na grupy taryfowe, innych opłat nie zawiera.

Zgodnie z uchwałą Nr (...) Rady Gminy i Miasta w W. zmienioną Uchwałą (...) / Rady Gminy i Miasta w W. z dnia 29 czerwca 2007 r. w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków (K 17 – 18 akt adm.), przyłączenie nieruchomości do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej odbywało się na wniosek osoby ubiegającej się o przyłączenie po spełnieniu warunków przyłączenia (§ 31. Regulaminu).

Zgodnie z § 32. Regulaminu, do wniosku osoba ubiegająca się o przyłączenie do sieci powinna załączyć dokument określający stan prawny nieruchomości, której dotyczy wniosek oraz mapę sytuacyjną, określającą usytuowanie nieruchomości, względem istniejących sieci wodociągowej i kanalizacyjnej oraz innych obiektów i urządzeń uzbrojenia terenu, a Spółka była zobowiązana przygotować i bezpłatnie udostępnić odpowiedni wzór wniosku. Jeżeli były spełnione warunki techniczne, umożliwiające podłączenie nieruchomości do sieci, w terminie 20 dni od otrzymania prawidłowo wypełnionego wniosku, Spółka miała obowiązek wydać osobie ubiegającej się o podłączenie nieruchomości, dokument pod nazwą „Warunki przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej”. Dokument ten powinien co najmniej:

- wskazać miejsce i sposób przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej, w tym miejsce zainstalowania wodomierza głównego i/lub urządzenia pomiarowego,
- określić maksymalną ilość wody dostarczonej do nieruchomości z podziałem na poszczególne cele,
- określić maksymalną ilość ścieków odprowadzanych z nieruchomości i ich jakość,
- zawierać informację o rodzaju i zawartości dokumentów, jakie powinna przedłożyć osoba ubiegająca się o przyłączenie do sieci oraz podmiotach, z jakimi należy uzgodnić lub do jakich należy zgłosić projekt przyłącza oraz fakt przyłączenia,
- wskazać okres ważności wydanych warunków przyłączenia, nie krótszy niż 1 rok.

Ponadto, dokument ten mógł określić parametry techniczne przyłącza oraz miejsce zainstalowania wodomierza głównego, a w przypadku, gdy wnioskodawca proponował pomiar ilości odprowadzanych ścieków inaczej niż na podstawie odczytów ilości pobieranej wody, urządzenia pomiarowego do mierzenia ilości odprowadzanych ścieków, lub też wodomierzy do mierzenia ilości wody, z której nie odprowadza się ścieków do kanalizacji (§ 33 Regulaminu). Warunkiem przystąpienia do prac zmierzających do przyłączenia nieruchomości do sieci było pisemne uzgodnienie z przedsiębiorstwem dokumentacji technicznej (w tym projektu) i sposobu prowadzenia tych prac oraz warunków i sposobów dokonywania przez przedsiębiorstwo kontroli robót. Osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci w celu uzyskania pisemnego uzgodnienia, przedkładała Spółce odpowiednie dokumenty i informacje. Wykaz niezbędnych dokumentów i informacji Spółka doręczała nieodpłatnie każdej osobie ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości wraz z wydanymi „Warunkami przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej” (§ 35. Regulaminu). Natomiast zgodnie z § 36. Regulaminu przed zawarciem umowy, Spółka dokonywała odbioru wykonywanego przyłącza pod kątem spełnienia warunków technicznych. W sprawach nie objętych Regulaminem obowiązywały przepisy prawa, a w szczególności ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. Nr 72, poz. 747 z późn. zm.) wraz z przepisami wykonawczymi (§ 52. Regulaminu) – K 17 – 18 akt adm.

Na podstawie w/w postanowień Regulaminu Spółka opracowała „Zasady przyłączenia do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej” (dalej: zasady) oraz wzorce umów – między innymi „Umowa o przyłączenie nieruchomości do sieci wodociągowej”. Umowa ta była podpisywana z osobami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci wodociągowej. Natomiast w rozdziale III zasad, w części dotyczącej wykonania przyłącza przez odbiorcę w ramach zlecenia innym przedsiębiorcom posiadającym wymagane kwalifikacje w punkcie 4 Spółka wprowadziła postanowienie o treści: „Po wykonaniu prac przyłączeniowych oraz po wykonaniu próby badania wody przez akredytowane laboratorium posiadające zezwolenie właściwego inspektora sanitarnego (dotyczy przyłącza wodociągowego), osoba ubiegająca się o przyłączenie zgłasza (...)W. gotowość do końcowego odbioru oraz ustala termin jego dokonania” (K 11V akt adm.). Ponadto Spółka świadcząc usługi budowy przyłącza wodociągowego informuje inwestorów, iż w ramach w/w usługi wykonuje badanie bakteriologiczne wody, której cena jest wliczona do kosztów budowy przyłącza przez Spółkę

Z informacji uzyskanej od Spółki wynika, że w zależności od rodzaju wykonywanego przyłącza wodociągowego oraz jakości wody koszt badania bakteriologicznego wody wynosił od 100 zł do 150,00 zł. Do tego mogły być doliczone koszty delegacji oraz sporządzenie sprawozdania (K 57V i 60 akt adm.)

Ponadto Spółka podpisała umowy na pobór i badanie próbek wody z:

- (...) Spółka z o.o. z siedzibą w P. (Umowa (...)) – K 61 – 63 akt adm.

- Miejskim Przedsiębiorstwem (...)Spółka z o.o. w S. (Umowa na Świadczenie Usług (...) z dnia 28 lutego 2011 r. (K 66 – 67 akt adm.).

Przedsiębiorcy wykonujący badania wody zostali wybrani przez Spółkę w drodze wyboru ofert (K 68 akt adm.).

W 2009 r. Prezes UOKiK przeprowadził kontrolę lokalnych rynków zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w powiecie (...), na którego terenie położona jest Gmina i Miasto W.. W wyniku przedmiotowej kontroli zostały wydane decyzje stwierdzające praktyki ograniczające konkurencję przez Gminę K. – Decyzja Nr (...), Gminę G. – Decyzja Nr (...). Gminę B. – Decyzja Nr (...), Gminę W. – Decyzja Nr (...) i Zakład (...)j. Z. O. i R. W. z siedzibą w Z. – Decyzja Nr (...). Z kontekstu treści wskazanych decyzji nie wynika, aby w/w przedsiębiorcy na terenie swoich gmin zobowiązali inwestorów zlecających wykonanie przyłącza wodociągowego ich konkurentom obowiązkowego badania wody po wykonaniu prac przyłączeniowych. Również zebrany materiał dowodowy do wydanych w 2011 r. decyzji w sprawie przedsiębiorców wodociągowo – kanalizacyjnych działających na terenie powiatu (...), stwierdzających stosowanie praktyk ograniczających konkurencję przez: Gminę B. – Decyzja Nr (...), Gminę Ł. – Decyzja NR (...), Gminę G. – decyzja Nr (...), Gminę S. – Decyzja Nr (...) nie potwierdził wprowadzenia przez te gminy obowiązku badania wody w związku z odbiorem wybudowanego przyłącza wodociągowego.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Stosownie do treści art.9 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331) , zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Przepis ten z definicji znajduje zastosowanie jedynie do przypadków, w których podmiot posiadający szczególną siłę rynkową (podmiot dominujący) "nadużywa" tej pozycji (a więc wykorzystuje ją w naganny sposób), co prowadzi do zakłócenia konkurencji na rynku. Zachowanie takie jest jednoznacznie kwalifikowane jako sprzeczne z celami ustawy (można przyjąć, że praktyka taka jest antykonkurencyjna ze swej istoty) (por . Komentarz do art.9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów , A. Stawicki).

W rozpoznawanej sprawie jest bezsporne, że na rynku właściwym określonym jako lokalny rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków powód jest jedynym działającym przedsiębiorcą. Posiada on zatem pozycje dominująca na rynku właściwym. Bezsporne jest również, że powód uzależniał dokonanie odbioru wybudowanego przyłącza wodociągowego, a w konsekwencji zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę, od przeprowadzenia mikrobiologicznego badania wody z przyłącza wodociągowego lub poniesienia kosztów takiego badania przez inwestora w cenie przyłącza budowanego przez powoda. Sporna pozostaje jedynie ocena czy działanie powyższe stanowi nadużycie pozycji dominującej czy też nie.

Należy bowiem mieć na względzie, że niektóre działania przedsiębiorcy dominującego nie stanowią nadużycia, jeżeli można dla nich znaleźć obiektywne uzasadnienie (objective justification) innymi przyczynami niż zamiar zakłócenia konkurencji.

Jako obiektywne uzasadnienie powód wskazuje wymagania Polskiej Normy PN-B-10725. Norma ta obejmuje swoim zakresem wymagania i badania przy częściowych i końcowych odbiorach technicznych przewodów wodociągowych z rur stalowych, żeliwnych i z żywic poliestrowych lub epoksydowych ze wzmocnieniami z włókna szklanego oraz innych tworzyw sztucznych, mających certyfikat lub deklaracji zgodności z wymaganiami Polskich Norm lub aprobat technicznych. Przy czym dla przewodów o długości mniejszej niż 100 m zakres badań objętych normą jest ustalany przez użytkownika.

Powyższa Norma stanowi, że przy odbiorze końcowym powinny być przedłożone m.in. protokoły przeprowadzonych płukań i dezynfekcji przewodu, łącznie z wynikami wykonanych analiz, (3.1.3 ppkt e). Dokumenty te stanowią zatem jeden z warunków uznania przyłącza za zgodne z dokumentacją techniczną. (3.2.1.).

Wprawdzie zgodzić się należy z pozwanym, że normy są dokumentami przyjętymi na zasadzie konsensusu, a stosowanie Polskich Norm jest dobrowolne (art. 2 ust. 4 i art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 169, poz. 1386), jednak należy mieć na względzie, że normy te są tworzone w celu:

1. racjonalizacji produkcji i usług poprzez stosowanie uznanych reguł technicznych lub rozwiązań organizacyjnych;
2. usuwania barier technicznych w handlu i zapobiegania ich powstawaniu;
3. zapewnienia ochrony życia, zdrowia, środowiska i interesu konsumentów oraz bezpieczeństwa pracy;
4. poprawy funkcjonalności, kompatybilności i zamienności wyrobów, procesów i usług oraz regulowania ich różnorodności;
5. zapewnienia jakości i niezawodności wyrobów, procesów i usług;
6. działania na rzecz uwzględnienia interesów krajowych w normalizacji europejskiej i międzynarodowej;

7. ułatwiania porozumiewania się przez określanie terminów, definicji, oznaczeń i symboli do powszechnego stosowania. (art.3 ustawy o normalizacji).

Stosowanie Norm Polskich ma zatem szerszy, publiczny aspekt i nie może być postrzegane jako działanie zmierzające wyłącznie do wywołania korzyści stosującego.

W rozpoznawanej sprawie stosowanie Polskiej Normy należy oceniać w kontekście obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego określonych w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Przedsiębiorstwo takie ma obowiązek zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostaw wody i odprowadzania ścieków w sposób ciągły i niezawodny, a także zapewnić należyłą jakość dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków (art. 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858). Realizacja tych obowiązków wiąże się w sposób oczywisty z dbałością o właściwy stan przyłączy podłączanych do sieci, gdyż rzutuje to bezpośrednio na ciągłość i niezawodność dostaw, a także jakość dostarczanej wody. Co więcej brak staranności w tym zakresie niweczyłby inne działania w tym zakresie np. prowadzenie badań jakości wody w ujęciu czy stałych punktach czerpalnych.

W ocenie sądy w interesie publicznym leży kontrola mikrobiologiczna nowo wykonanego przyłącza przed jego przyłączeniem do sieci wodociągowej, gdyż działanie takie jest w stanie zminimalizować ryzyko skażenia biologicznego całej sieci. Oparcie się na Polskiej Normie ma zatem pełne uzasadnienie, gdyż stanowi ona obiektywny standard gwarantujący właściwe bezpieczeństwo zarówno powodowi jak i użytkownikom jego usług. Stanowi to, w ocenie Sądu obiektywne uzasadnienie (objective justification) żądania przez powoda przedstawienia w toku odbioru przyłącza wyników badania mikrobiologicznego, a także przeprowadzenia takiego badania w odniesieniu do przyłączy wybudowanych przez samego powoda na zlecenie podmiotów przyłączanych.

Uznając bowiem niezbędność takich badań, zważyć należało, że koszty z nimi związane stanowią element niezbędnych kosztów wykonania przyłącza, a zatem porywać powinien je ten podmiot, na którym ciążyą koszty wykonania przyłącza.

Bezzasadne było zatem uznanie działania powoda, który uzależniał dokonanie odbioru wykonanego przyłącza wodociągowego, a w konsekwencji zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków, od przeprowadzenia mikrobiologicznego badania wody z przyłącza wodociągowego lub poniesienia kosztów takiego badania za nadużycie pozycji dominującej, a więc naruszenie art.9 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Równocześnie z powyższych względów brak było podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej.

Z tych względów zaskarżoną decyzję należało uchylić na podstawie art.379^{31a} § 3 k.p.c. wobec braku podstaw do jej wydania.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu (art.98 k.p.c.)

SSO Bogdan Gierzyński